

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Pocaznoi Rodica în numele inculpatului Novicov Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Novicov Serghei xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2018-01.11.2018;

Instanța de apel: 15.01.2019-19.02.2019;

Instanța de recurs: 04.10.2019-12.11.2019;

Instanța de apel: 06.02.2020-27.11.2020;

Instanța de recurs: 15.03.2021-04.08.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 01 noiembrie 2018, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Novicov Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 183 alin. (2) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul construcției.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Novicov Serghei, pentru un termen de probațiune de 1 (unu) an.

Cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea constatării medico-legală în sumă de 830 (opt sute treizeci) lei și raportului de expertiză judiciară în sumă de 3 150 (trei mii o sută cincizeci) lei, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Novicov Serghei activând în calitate de diriginte de șantier al SRL „Travertin Lux”, prin ordinul nr. 05-SSM din 11 mai 2016, a fost numit

persoana responsabilă la șantierul de construcție din str. Bernardazzi, 79. mun. Chișinău, pentru instruirea persoanelor angajate la locul de muncă, conform cerințelor ce țin de domeniul respectării regulilor tehnice securității și a protecției muncii de către angajații acestei întreprinderi, la 23 septembrie 2016, încălcând prevederile pct. i) al Instrucțiunii de îndatoriri în domeniul securității și sănătății în muncă a conducătorului direct a locului de muncă nr. 10, urmând să coordoneze dotarea locurilor de muncă din subordine cu mijloacele de protecție colectivă necesare și menținerea lor într-o stare corespunzătoare de funcționalitate, inclusiv și în privința lui Sapojnic Evghenii, care era angajat al SRL „Travertin Lux”, în baza ordinului nr. 24-C din 26 iulie 2016, în calitate de pietrar-zidar, nu a organizat desfășurarea la modul cuvenit a lucrărilor de montare a plăcilor din piatră pe peretele fațadei.

La 23 septembrie 2016, aproximativ ora 14:30, aflându-se la șantierul de construcție de pe str. Bernardazzi, 7, mun. Chișinău, Sapojnic Evghenii, în timp ce efectua lucrările de montare a plăcilor din piatră a fațadei, a căzut la sol în timp ce se afla pe schela situată la nivelul 6 al clădirii, de la o înălțime de 16,8 m, în urma căruia a decedat pe loc, și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1977 din 23 septembrie 2016, leziunile corporale depistate la cet. Sapojnic Evghenii, au legătură cauzală directă cu survenirea morții și în comun se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului Novicov Serghei au fost încadrate în baza art. 183 alin. (2) Cod penal, *încălcarea regulilor de protecție a muncii care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Novicov Serghei să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul construcției pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită lui Novicov Serghei, pentru un termen de probațiune de 3 ani,

Să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Novicov Serghei în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3 980 lei.

În motivarea apelului a invocat, că sentința primei instanțe este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei și soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare.

În opinia acuzării, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, astfel că neîntemeiat a ajuns la concluzia privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

De asemenea, a mai susținut că la aplicarea pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei, prima instanță nu a luat în considerație

prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal, în contextul în care sancțiunea prevăzută la art. 183 alin. (2) Cod penal, este obligatorie și poate fi înlăturată doar în condițiile prevăzute de art. 79 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la cheltuielile judiciare, acuzarea a precizat că acestea au fost suportate pentru efectuarea expertizei medico-legală în sumă de 830 lei și pentru raportul de expertiză judiciară în sumă de 3 150 lei.

Prin urmare, a conchis că soluția primei instanțe în partea cheltuielilor judiciare, contravine prevederilor art. 227, 229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a stabilit fapta și vinovăția inculpatului Novicov Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 183 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a precizat, că sentința primei instanțe a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului Novicov Serghei și cheltuielilor judiciare.

Astfel, cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La individualizarea pedepsei stabilite lui Novicov Serghei, instanța de apel a reținut că prima instanță a constatat lipsa circumstanțelor agravante, iar în calitate de circumstanțe atenuante, a stabilit căința sinceră și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave, recuperarea prejudiciului material și moral cauzat succesului victimei, cât și caracteristica pozitivă de la locul de serviciu și de domiciliu. De asemenea, a luat în considerare circumstanțele cauzei, opinia participanților la proces, săvârșirea din imprudență a unei infracțiuni grave, precum și, efectul pedepsei penale stabilite asupra corectării și reeducării inculpatului, comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, faptul că acesta a conștientizat acțiunile sale, astfel că prima instanță a conchis că realizarea scopului pedepsei penale, precum și corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin stabilirea unei pedepse inculpatului Novicov Serghei, sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a precizat că la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, prima instanță a reținut că corectarea și reeducarea inculpatului Novicov Serghei poate fi realizată și fără izolarea acestuia de societate, privarea de libertate la caz fiind inoportună, în contextul în care inculpatul Novicov Serghei anterior nu a fost condamnat, nu prezintă pericol pentru societate, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, a recunoscut vina în cele săvârșite, a recunoscut și a

recuperat prejudiciul cauzat, precum și faptul că careva circumstanțe agravante nu s-au stabilit, astfel concluzionând că în privința inculpatului Novicov Serghei urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune de 1 an.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Novicov Serghei a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, și anume pentru efectuarea constatării medico-legală în sumă de 830 lei, și raportului de expertiză judiciară în sumă de 3 150 lei, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea administrării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, cheltuieli care sunt trecute în contul statului.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar a indicat, că soluția instanțelor de fond cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului Novicov Serghei, este una greșită în deoarece inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată greșit și contrar prevederilor legale.

Consideră acuzarea, că instanța de apel eronat a interpretat și a aplicat prevederile art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei lui Novicov Serghei, întrucât aceasta nu a ținut cont de circumstanțele cauze penale și consecințele survenite.

Totodată, a precizat că instanța de apel nu a motivat oportunitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei care i-a fost stabilită, nu a constatat și nu a stabilit circumstanțele cauzei, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca Novicov Serghei să execute pedeapsa stabilită.

Prin urmare, a conchis că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, cu consecințe ireparabile – decesul unei persoane, precum și faptul că la caz, lipsesc circumstanțe atenuante, astfel că suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, este o pedeapsă prea blândă și inequitabilă, în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Mai mult, a menționat că instanțele de fond greșit au aplicat la caz și prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal.

De asemenea, a menționat că respingerea solicitării înaintată de acuzatorul de stat cu privire la încasarea din contul lui Novicov Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, contravine normelor procesual penale în vigoare, or, instanța de apel nu a luat în considerare faptul că prin

modificările operate la Codul de procedură penală, în vigoare din data de 09 februarie 2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, și astfel norma legală care instituia obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale, a fost exclusă.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2019, a fost admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a indicat că concluziile instanței de apel cu privire la neaplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului Novicov Serghei, potrivit cărora a reținut în acest sens că *„inculpatul Novicov Serghei, este angajat în câmpul muncii în calitate de diriginte de șantier, activând în acest domeniu și aceasta fiind ocupația sa cotidiană, fiind unica sursă de venit a acestuia, fiind stabilite în privința inculpatului un cumul de circumstanțe atenuante, prima instanță just a statuat despre neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul construcției”*, nu sunt pe deplin argumentate din punct de vedere legal, astfel această instanță nu a dezbătut și nu s-a pronunțat asupra unuia din cele mai esențiale motive invocate de procuror în ordine de apel, astfel nefiind examinată cauza sub toate aspectele.

Prin urmare, instanța de recurs a constatat că acest argument din apelul procurorului, a rămas fără răspuns, instanța de apel expunându-se la general că scopul pedepsei penale va fi atins fără aplicarea pedepsei complementare, or, acesta constituie fondul apelului și asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat.

Totodată, instanța de recurs a precizat, că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa complementară în privința inculpatului Novicov Serghei, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 183 alin. (2) Cod penal, de care a fost recunoscut vinovat Novicov Serghei, prevede pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, fapt ce atestă că aplicarea pedepsei complementare *„cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”*, este obligatorie.

Așadar, instanța de recurs a concluzionat că instanța de apel, dispunând neaplicarea pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei, a indicat că în cauză prevalează circumstanțe atenuante și lipsesc circumstanțe agravante, însă nu a luat în considerație că prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare opționale, iar pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată doar în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, circumstanță care în cauză nu a fost identificată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea neaplicării pedepsei complementare și cheltuielilor judiciare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Novicov Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul construcției pe un termen de 1 (unu) an.

A fost dispusă încasarea din contul lui Novicov Serghei în beneficiul statului suma de 3 150 (trei mii o sută cincizeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul Novicov Serghei a săvârșit infracțiunea incriminată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea probelor administrate în cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, instanța de apel a constatat că Novicov Serghei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 183 alin. (2) Cod penal, încălcarea regulilor de protecție a muncii care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Novicov Serghei, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate argumentele părții acuzării referitor la neaplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului, stabilind astfel că prima instanță nu a luat în considerare faptul că din dispoziția art. 183 alin. (2) Cod penal, de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, fapt ce atestă că aplicarea pedepsei complementare „cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”, este obligatorie.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a dispus neaplicarea pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei, indicând că în cauză prevalează circumstanțe atenuante și că lipsesc circumstanțe agravante, însă nu a luat în considerare că prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare opționale, iar pedeapsa complementară obligatorie, poate fi înlăturată doar în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, circumstanță care în speță nu a fost identificată.

De asemenea, instanța de apel a menționat că circumstanțele atenuante au fost raportate la gradul de pericol social al faptelor, la totalitatea circumstanțelor în care a fost săvârșită infracțiunea, precum și la personalitatea

inculpatului, astfel că nu pot fi reținute în vederea excluderii pedepsei penale complementare - *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate*, care în speță are un caracter obligatoriu, iar aplicarea sau neaplicarea acesteia nu poate fi la latitudinea instanței de judecată, din care motiv nu pot fi reținute argumentele primei instanțe în vederea excluderii pedepsei complementare - *privarea de dreptul de a exercita funcții de conducere în domeniul construcției*, potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal.

Referitor la cheltuielile judiciare, reținând prevederile art. 143, 227, 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a stabilit că prevederile art. 143 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretate ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018. Astfel că, prin legea menționată, a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor, or, scutirea condamnaților de la plata acestor sume reprezintă excepția, și nu regula.

În acest context, instanța de apel a conchis că urmează a fi dispusă încasarea din lui Novicov Serghei în beneficiul statului, suma de 3 150 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei.

8. Avocatul Pocaznoi Rodica în numele lui Novicov Serghei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului ordinar indică apărarea, că este de acord cu decizia instanței de apel în partea dispunerii încasării cheltuielilor judiciare din contul lui Novicov Serghei în beneficiul statului, în sumă de 3 150 lei.

Cu referire la pedeapsa complementară stabilită inculpatului Novicov Serghei, susține apărarea că prevederile art. 183 alin. (2) Cod penal, stabilesc pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Astfel, invocă că potrivit art. 65 alin. (1) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

În acest context, precizează că legea nu prevede tipul funcției sau natura, genul de activitate care cad sub interdicție, or, criteriul stipulat de lege de identificare a funcției sau activității asupra cărora pot fi impuse restricții de către instanța de judecată este utilizarea funcției sau activității la săvârșirea infracțiunii, lăsând la aprecierea instanței indicarea exactă a funcției care cade sub interdicție.

Prin urmare, precizează că formularea utilizată de către instanța de apel referitor la pedeapsa complementară stabilită inculpatului, și anume „de activități în domeniul construcției” nu este clară, indicând că în această parte soluția nu este motivată.

Menționează, că la momentul săvârșirii infracțiunii, Novicov Serghei deținea funcția de diriginte de șantier, angajat al SRL „Travertin-Lux” prin ordinul nr. 05-SSM din 11 mai 2016, persoană responsabilă la șantierul de construcție din str. Benardazzi, 79, mun. Chișinău.

Așadar, consideră apărarea că instanța de apel eronat a aplicat pedeapsa complementară lui Novicov Serghei, privind interzicerea de a exercita orice activitate în domeniul construcției, deoarece Novicov Serghei este privat de dreptul de a munci, or, profesia pe care o deține inculpatul, face parte din domeniul construcției.

De asemenea, evidențiază că în domeniul construcției, pe lângă funcția de diriginte de șantier, există un spectru vast de alte funcții, conform unor principii și criterii stabilite de către Clasificatorul ocupațiilor din Republica Moldova, astfel că în opinia apărării, instanța de apel urma să țină cont de faptul că inculpatul nu deține profesii în alte domenii, precum și de faptul că este pensionar, și să-i ofere posibilitatea lui Novicov Serghei de a munci într-o altă funcție, din domeniul construcției.

Conchide apărarea, că decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția în partea aplicării pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei privind interzicerea de a exercita activități în domeniul construcției, și nu o anumită activitate, după cum prevede sancțiunea art. 183 alin. (2) Cod penal, astfel invocând că aplicarea pedepsei complementare în privința lui Novicov Serghei privind interzicerea ocupării a oricăror funcții, depășește limitele sancțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, indică apărarea că fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, ultima urma să țină cont de prevederile art. 394 Cod de procedură penală, și să soluționeze toate chestiunile prevăzute la art. 385 Cod de procedură penală.

În opinia apărării, la materialele cauzei au fost administrate probe care atestă faptul că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără stabilirea pedepsei complementare în privința inculpatului Novicov Serghei de privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul construcției, întrucât potrivit raportului de expertiză judiciară din 26 martie 2018, s-au stabilit mai mulți factori care au dus la producerea accidentului, circumstanțe care urmează a fi luate în considerare la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

Invocând prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013, menționează apărarea că pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată doar în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, însă reieșind din faptul că în privința inculpatului s-a stabilit un cumul de

circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei, gradul și pericolul social al persoanei vinovate, consideră că nu este oportun ca Novicov Serghei să fie privat de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an.

9. Procurorul a depus referință la recursul declarat de avocatul Pocaznoi Rodica în numele lui Novicov Serghei, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din conținutul recursului declarat în cauză se constată că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; precum și 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, cu referire la argumentele recurentului privind existența în cauza examinată a erorilor de drept prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând în acest sens că decizia instanței de apel nu conține motivele pe care se întemeiază soluția în partea stabilirii pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei privind interzicerea de a exercita activități în domeniul construcției, deoarece consideră că prin stabilirea în privința inculpatului a acestei pedepse complementare, ultimul este privat de dreptul la muncă, întrucât deține o profesie din domeniul construcției, Colegiul penal constată că erorile de drept invocate de către recurent, nu s-au stabilit, astfel că alegațiile avocatului sunt declarative și neîntemeiate.

În acest context, Colegiul penal relevă că din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost casată parțial sentința, în partea neaplicării pedepsei

complementare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Novicov Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul construcției pe un termen de 1 an.

De asemenea, instanța de recurs constată că la aplicarea pedepsei complementare inculpatului Novicov Serghei de privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul construcției pe un termen de 1 an, instanța de apel a stabilit că prima instanță a dispus neaplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului, indicând că în cauză prevalează circumstanțele atenuante și lipsesc circumstanțele agravante, însă nu a luat în considerare că prezența exclusivă a circumstanțelor atenuante, duce la posibilitatea neaplicării pedepsei complementare opționale, iar pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată doar în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal, circumstanță care în speță nu a fost stabilită.

Astfel, instanța de apel a precizat că circumstanțele atenuante au fost raportate la gradul de pericol social al faptelor, la totalitatea circumstanțelor în care faptele au fost săvârșite, precum și la personalitatea inculpatului, din care motiv acestea nu pot fi reținute în vederea excluderii pedepsei penale complementare prevăzută la art. 183 alin. (2) Cod penal, or, în speță aceasta are un caracter obligatoriu, iar aplicarea sau neaplicarea pedepsei complementare, nu este la discreția instanței de judecată, și prin urmare fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la excluderea pedepsei complementare potrivit art. 78 alin. (2) Cod penal.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Novicov Sergheri, pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel nu a comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, fiind apreciate corect circumstanțele de fapt și de drept în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78 Cod penal, astfel că la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către avocatul Pocaznoi Rodica în numele inculpatului Novicov Serghei, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pocaznoi Rodica în numele inculpatului Novicov Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui Novicov Serghei xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 octombrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Cobzac Elena